

FAKULTET DRAMSKIH UMETNOSTI

Umetničkom veću Fakulteta dramskih umetnosti

Senatu Univerziteta umetnosti

Izveštaj komisije za ocenu i odbranu doktorskog umetničkog projekta kandidatkinje Tee Lukač:

“KORENI” - PRIMENA METODE SENZORNE ETNOGRAFIJE U DUGOMETRAŽNOM

DOKUMENTARNOM FILMU

Nastavno-umetničko-naučno veće Fakulteta dramskih umetnosti, na predlog Umetničkog veća, formiralo je komisiju za ocenu i odbranu projekta u sastavu: Slobodan Šijan; redovni profesor FDU u penziji i član SANU; Snežana Ivanović, redovna profesorka FDU; Janko Baljak, redovni profesor FDU; Siniša Bokan, redovni profesor i Dekan Akademije umetnosti u Novom Sadu i mentor Darko Bajić, redovni profesor FDU.

Na osnovu uvida u realizaciju praktičnog dela projekta (filma) i analize pismenog dela projekta Tee Lukač, komisija o završenom radu podnosi sledeći zaključak:

O doktorskog umetničkog projektu

Doktorski umetnički projekat “KORENI” - PRIMENA METODE SENZORNE ETNOGRAFIJE U DUGOMETRAŽNOM DOKUMENTARNOM FILMU sastoji se od dokumentarnog filma „KORENI“ u trajanju od 80 minuta, podržanom od strane Filmskog Centra Srbije i premijerno prikazanom na festivalu Karlovi Vari 2021. godine, kao i pratećeg pisanog rada koji poseduje naučnu strukturu i pristup eksplikaciji dela na 131 strani.

Cilj ovog umetničkog rada kako ga je postavila Tea Lukač je stvaranje dugometražnog dokumentarnog filma baziranog na metodama koje se primenjuju u senzornoj etnografiji, odnosno stvaranju osećaja kod gledaoca da su film ne samo gledali, već i iskusili. Rad se pre svega oslanja na pozitivne prakse Harvardove laboratorije za senzornu etnografiju (Harvard

Sensory Ethnography Lab) i filmove koji su nastali unutar tog eksperimentalnog odseka sa akcentom na inovativnu upotrebu estetike i etnografije. To su pre svega filmovi 'Levijatan' ('Leviathan') i ('Manakamana'). U pokušaju da spoji umetničku i naučnu disciplinu i primeni je na stvaranje dugometražnog dokumentarnog filma 'Koreni', pored same senzorne etnografije, kao teorijsko polazište korišćena su i promišljanja o odnosu filmske slike i stvarnosti kao i o metodama vizuelne antropologije, kao matične grane senzorne etnografije. Teorijsku osnovu zauzimaju radovi Ranka Munitića i tekstovi koje je priredio Pol Hockings (Paul Hockings).

Kandidatkinja kroz središnja poglavlja rada vrlo detaljno i postupno izlaže metodologiju i sve faze umetničko-istraživačkog procesa. Posebno je značajno što opisuje sve faze rada na stvaranju filma, od početnih ideja do finalne realizacije i reakcija javnosti.

Ovim radom pokazana je konkretna primena različitih naučnih metoda koje mogu da dovedu do stvaranja dokumentarnog filma koji će imati ne samo umetnički karakter već i onaj naučni i senzorni. Komisija smatra da ovakav originalan model rada bi mogao da bude inspirativan i koristan u budućoj naučnoj i umetničkoj praksi rada na dokumentarnom filmu, kako u zemlji, tako i u inostranstvu.

SINOPSIS

Različiti putnici voze se putem po obodu prostrane šume. Sa sobom nose priče o gnezdima stršljena, peticijama protiv nuklearnog otpada, samoći, vašarskim poslasticama, folklornim tradicijama, posetama grobljima i putevima koji vode ka domu. Spokojna dok je okupana suncem, misteriozna u magli i divlja iznad reke, šuma pruža okvir za sedam priča koje prolaze pored nje.

BIOGRAFSKI PODACI KANDIDATKINJE

Kandidatkinja Tea Lukač rođena je u Sisku 1989. godine. Diplomirala filmsku i TV režiju na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu 2012. Sa kratkim igranim filmovima učestovala je na

brojnim festivalima i predstvaljala Fakultet kako na nacionalnim tako i internacionalnim festivalima, a 2012. dobija Dekanovu nagradu za izuzetna postignuća tokom školovanja.

Diplomu mastera audio-vizuelnog umetnika iz oblasti filmske i TV režije Tea Lukač stiče na istom fakultetu 2014. godine sa celovečernjim dokumentarnim filmom „Najvažniji dečko na svetu“. Film je premijerno prikazan 2016. godine na Beldocs festivalu I osvojio je nagradu za najbolji domaći dokumentarni film na festivalu „Doc’n’Ritam“u Beogradu 2017. godine.

Tokom 2015. nastavlja edukaciju kroz seriju predavanja na Fakultetu za medije i komunikacije iz oblasti digitalnih umetnosti (‘Od postmodernog do posthumanog’, ‘Video art: pokretne slike i umetnost’). U magazinu „Propeler“ 2015. godine objavljen je njen rad „Intervencija“.

Izlagala je na grupnim izložbama u galerijama G12 Hub, galeriji Štab, Inex centru, Parobrodu i Domu kulture studentski grad.

Od 2012. godine, gostujući je predavač u školi filma Fokus.

Radeći u različitim poljima od filma do videoarta, kandidatkinja Tea Lukač režirala je kratke igrane filmove, dokumentace, muzičke spotove i izlagala radove na izložbama. Tein rad je do sada putovao na mnogobrojne festivale uključujući Jihlavu, Zagrebdox, Ulju i Dok.fest Munchen. Član je udruženja DOKSrbija i alumni EX Oriente i IDFAcademy programa.

Izabrana Filmografija:

2024. JEDNA UMIRUĆA ZVEZDA, 90 min (u procesu produkcije)

Projekat je dobio podršku na sledećim konkursima:

- Agencija za film Severne Makedonije – manjinska koprodukcija (2022)
- Bugarski nacionalni filmski centar – manjinska koprodukcija (2022)
- Nagrada RE-ACT (2022)

- Filmski centar Srbije – za razvoj i produkciju celovečernjeg dokumentarnog filma (2020)
- Kreativna Evropa MEDIA (Creative Europe MEDIA) – razvoj projekta (2020)
- Hrvatski audio-vizuelni centar – manjinska koprodukcija (2020)

Projekat je predstavljen na sledećim marketima i događajima iz industrije:

- IDFAcademy (Holandija, 2021)
- DOK Leipzig ko-produkcionni market (Nemačka, 2019)
- Ex Oriente Film trening program (Italija i Češka, 2018)
- Beldocs akademija trening program (Srbija, 2018)
- Fest Forward ko-produkcionni market (Srbija, 2018)

2021. KORENI, 80 min

Izabrana prikazivanja na festivalima:

- Svetsku premijeru na internacionalnom filmskom festivalu Karlovi Vari, takmičarska selekcija Istočno od Zapada (Češka, 2021)
(Karlovy Vary IFF, East of the West competition selection)
- Nacionalna premijeru na internacionalnom festivalu dokumentarnog filma Beldocs, nacionalna takmičarska selekcija (Srbija, 2021)

*Nagrada za najbolju kameru

- Američka premijera na internacionalnom filmskom festivalu Camden, takmičarska selekcija Savremena etnografija (SAD, 2021)
(Camden IFF, Contemporary Ethnographhy competition selection)
- Azijska premijera na internacionalnom festivalu planinskog filma Ulđu, internacionalna takmičarska selekcija (Južna Koreja, 2022)
(Ulju Mountain Film Festival, International competition selection)

Projekat je predstavljen na sledećim marketima i događajima iz industrije:

- Program Upoznajte budućnost filmskog festivala u Solunu
(Meet the Future, Thessaloniki IDFF, Grčka, 2021)

- East Silver Market u okviru internacionalnog filmskog festivala Jihlava (Češka Republika, 2020)
- Karlovi Vari nagrada Eurimage laboratorije (Karlovy Vary Eurimage Lab Award, Češka Republika, 2020)

Projekat je podržao:

- Filmski centar Srbije – konkurs za eksperimentalni film (2017)

2020. PRIPADNOST, 50 min

Izabrana prikazivanja na festivalima:

- Nemačka premijera na internacionalnom festivalu dokumentarnog filma u Minhenu, (Nemačka, 2021)
(dok.fest Munchen IDFF)
- Internacionalna premijera na internacionalnom festivalu dokumentarnog filma Jihlava, takmičarska selekcija Između mora, (Češka Republika, 2020)

(Jihlava IDFF, Between the Seas competition selection)

- Nacionalna premijera na internacionalnom festivalu dokumentarnog filma Beldocs, nacionalna takmičarska selekcija (Srbija, 2020)

* Nagrada za najbolju kameru

2016. NAJVAŽNIJI DEČKO NA SVETU, 75 min

- Najbolji dokumentarni film na filmskom festivalu Doc'n'Ritam (Srbija, 2017)
- Najbolji dokumentarni film na Balkan filmskom festivalu (Švedska, 2017)
- IDFA Doc for Sale market (2016)
- Nacionalna premijera na internacionalnom festivalu dokumentarnog filma Beldocs, nacionalna selekcija (Srbija, 2016)

PREDMET I CILJEVI UMETNIČO NAUČNOG PROJEKTA

Primena teorije i prakse senzorne etnografije u dokumentarnom filmu, odnosno stvaranje nenarativnog audio-vizuelnog dela osnovno je istraživačko pitanje rada.

Kandidatkinja polazi sa stanovišta da su žitelji opštine Dvor na Uni, usled brojnih istorijskih događaja, uticali na formiranje kulturnog nasledja. Život, kultura i verovanja Dvorljana usled mešavine različitih uticaja predstavljaju bogato i zanimljivo kulturno nasleđe i pružaju mogućnost za specifičan umetnički postupak, a to je stvaranje senzornog etnografskog dokumentarnog filma.

Opština Dvor na Uni obuhvata 64 naselja i sveukupno broji oko 5000, nekada deo Jugoslavije, danas Hrvatske. Nalazi se na samoj granici sa Bosnom i Hercegovinom a reka Una čini prirodnu granicu. Iako je stanovništvo pretežno srpske nacionalnosti, specifičnost geografskog položaja i istorijskih okolnosti dovodi do mešavine kulturnih običaja i praksi.

Turbulentna istorija ovog podneblja datira od Turske imperije koja je krajem 18. veka, zemljište je većinski ustupilo srpskom stanovništvu a za uzvrat naseljeno stanovništvo je nudilo odbranu tadašnje granice sa Austrougaskom od mogućih napada. Nakon raspada SFRJ, Dvor je bio deo Republike Srpske Krajine do 1995. godine. Tokom vojne operacije 'Oluja', sprovedene od strane Hrvatske sa ciljem zauzimanja teritorije i proterivanja Srba, većina Srba je izbegla sa tih prostora. Nekolicina, uglavnom starijih žitelja, se nakon rata vratila kućama. Trenutno deo Evropske unije, Dvor predstavlja primer 'umirućeg grada': mali brojem stanovnika, praktično nepostojećim sadržajima, život u socijalnom i ekonomskom smislu orijentisan ka Bosni. Iako pretežno ruralnog karaktera, sa stanovništvom koje se bavi zemljoradnjom i stočarstvom, u arhitektonskom smislu postoji niz prostora koji su u kontrastu jedan sa drugim – od turskih čardaka do crkava građenih pod jakim uticajem zapada.

Kandidatkinja navodi da je prema njenim saznanjima do sada je o Dvoru snimljen samo jedan dokumentarni film: "Masakr u Dvoru" ("Massakren i Dvor", režija Georg Larsen, Kasper Vedsmand, 2015) koji se bavi zločinom u lokalnoj osnovnoj školi, tokom kog su pobijeni stari i nemoćni koji nisu bili u prilici da pobjegnu tokom rata 90tih i fokusira se na preispitivanje odgovornosti Ujedinjenih nacija za taj događaj. U pitanju je konvencionalan dokumentarni film te on, što zbog umetničkog pristupa što zbog teme, nije referentan za ovaj rad. Od arhivskog materijala o Dvoru na Uni postoji jedna monografija koja pruža značajan istorijski pregled, dok samo dodiruje i taksativno navodi kulturu i običaje Dvorljana zaključno sa 1991. godinom.

Senzorni etnografski film se ne bavi istorijom u faktografskom smislu. Zato forma i sadržaj ovog filma izbegavaju svako direktno pominjanje istorijskih okolnosti, budući da ona neminovno i dovoljno indirektno izvire iz prirode same lokacije. Kandidatkinja polazi od premise da je rat inicijalna kapisla koja je najviše dovela do nagle promene u razvoju i demografskoj strukturi mesta, međutim fokus filma je na nečem drugom - na oduzetom sećanju i rekreaciji istog. U iznenadnom begu od rata, ljudi su sa sobom poneli samo najneophodnije. U prolascima vojske kroz mesto, lični predmeti od emotivnog značaja, a pre svega fotografije su spaljeni ili ukradeni. Žitelji su se rasuli po celom svetu, a većina nakon odlaska nije mogla da se vrati i poseti mesto iz kog potiču i tako ostala uskraćena za lične 'korene' i vezu sa svojim poreklom. Privatna istorija je podeljena na pre i posle. U oskudnim zapisima o pre a u kombinaciji sa prirodnom željom da znamo naše korene i sačuvamo ih od zaborava, ljudi su prinuđeni da sami popune taj prostor, a kako godine prolaze sećanja postaju sve zamućenija i romantizovanija. Delikatnost teme i tretiranje u okviru senzorno-etnografskog dokumentarnog filma je jedan od najvećih izazova rada.

Inspirisana etnografima-filmadžijama koji su se otisnuli van granica svoje kulture, svet koji kandidatkinja slika joj je zapravo već blizak i poznat. Dvor na Uni je njeno rodno mesto. Zasnovan na etnografskoj metodi, veliki deo rada na ovom filmu obuhvata terenski rad i istraživanje života, običaja i verovanja na predelu Dvora na Uni, na osnovu čega se stvorila umetnička slika tog mesta, odnosno senzorno etnografski dugometražni dokumentarni film.

UMETNIČKI CILJ RADA

Cilj rada je stvaranje celovečernjeg senzorno-etnografskog dokumentarnog filma koji će, oslanjajući se na metode senzorne etnografije, prikazati život, običaje i verovanja stanovnika opštine Dvor na Uni.

Komisija je zaključila da je film „Koreni“ inspirisan stvarnom lokacijom, događajima i informacijama, realizovan u skladu sa praksom senzorne etnografije. Nastajao je tokom istraživanja i snimanja na terenu. Priče, sećanja i apsurdni humor isprepletani sa specifičnim pejzažom iza kog se nazire bogata istorija stvaraju autentično nenarativno audio-vizuelno delo, koje gledaocu pruža utisak da gleda prizore ‘između sna i jave’.

Kandidatkinja je ovim radom pokazala mogućnost otvaranja domaćeg dugometražnog dokumentarnog filma za praksu senzorne etnografije.

Metodologija izrade umetničkog rada - metode primenjene u istraživanju

Metodologija je zasnovana na interdisciplinarnom pristupu predmetu doktorskog umetničkog rada.

- Teorijska metoda – izučavanje literature vezane za teoriju i praksu senzorne etnografije, literature iz oblasti istorije dokumentarnog filma i teorije filma.
- Empirijsko-etnografska metoda - istraživanje dostupne istorijske građe, kulture, života i običaja na predelu opštine Dvor na Uni, istraživanje arhivskog materijala u vidu fotografija, videa i zvuka, razgovori sa lokalnim stanovništvom, preispitivanje sačuvanih praksi u kontekstu savremene društveno-političke situacije.
- Analitičko-interpretativna metoda – tumačenje svih rezultata istraživanja u cilju formulisanja zaključaka koji će uticati na izbor aktera filma i konkretne rediteljske odluke u pravljenju filma.

- Finalni proizvod – snimanje i montaža dugometražnog senzorno etnografskog dokumentarnog filma koji slika život, običaje i kulturu opštine Dvor na Uni. Takođe, finalni proizvod je i pisani rad koji će dodatno izneti proces i dobijene rezultate istraživanja.

Iz prethodno navedenih razmatranja, kandidatkinja dolazi do zaključka da su sledeće metode neophodne za realizaciju senzorno-etnografskog dokumentarnog filma.

- Konceptualni pristup strukturi filma
- Konceptualni pristup postavci kamere
- Odsustvo autorske intervencije u radu sa ljudima tokom snimanja
- Ne kriti da je kamera prisutna, ali dozvoliti ljudima da se naviknu na njeno prisustvo
- Upotreba dugih kadar-sekvenci
- Odustvo narativa
- Tematsko povezivanje celina
- Snimanje pejzaža u okviru vidljivih i izraženih vremenskih prilika
- Odustvo muzike ali izražena stilizacija zvuka
- Film će biti pravljen za prikazivanje na filmskom platnu

Dalje u radu kandidatkinja Tea Lukač vrlo precizno kroz poglavlja 3. i 4. iznosi proces primene ovih metoda na stvaranje dokumentarnog filma. Detaljno prikazuje kako se proces razvijao i transformisao u skladu sa iznenadnim događanjima i otkrićima na terenu i kako se sama autorka prilagođavala novonastalim situacijama.

OSTVAREN NAUČNI DOPRINOS

Uvidom u naučno - umetnički rad Tee Lukač „KORENI” Komisija ocenjuje da naučna vrednost proizilazi iz interdisciplinarnog i multiperspektivističkog pristupa proučavanju senzorno

etnografskog dokumentarnog filma koji do sada nije bio zastupljen u domaćoj nauci i umetnosti.

Osnovno obeležje tog pristupa je sagledavanje filma ne samo kroz svoj osnovni audiovizualni format već i kroz dimenziju osećaja. Ovakav celovit i sveobuhvatan pristup kandidatkinja je vrlo detaljno prikazala i pokazala kroz svaku fazu nastajanja filma.

Svoj naučni pristup Tea Lukač temelji na proučavanju relevantnih naučnih teorija i empirijskih činjenica koje omogućavaju razumevanje i naučno tumačenje fenomena senzorne etnografije. Istovremeno, otvarajući novo polje istraživanja i umetničkog delovanja u oblasti dokumentarnog filma.

Društvena opravdanost teme naučno umetničkog rada "KORENI" - PRIMENA METODE SENZORNE ETNOGRAFIJE U DUGOMETRAŽNOM DOKUMENTARNOM FILMU proizilazi iz potrebe da se dokumentarni film približi savremenom gledaocu i u tom smislu može imati praktičnu primenu u oblasti filmske umetnosti.

KRITIČKI OSVRT REFERENATA

Kada je Hercog iz mora izronio brod i prebrodio brdo spuštajući ga u reku koja protiče kilometrima dalje od obale. Kada je snimio podvig domorodaca koji preko balvana pokreću brod na suvom. Kada uz obilje kadrova igrane strukture film dobija obrise uzbudljivog dokumentarnog filma. Gledajući ovu scenu mi postajemo deo te velike avanture. Više film nije fikcija on je stvarnost. Naravno poduhvat sa puno rizika podrazumeva i adrenalin a adrenalin je postaknut strahom od ishoda vaše sulude pustolovine. Filmski avanturizam, neverovatan poriv u rukama kandidatkinje Tee Lukač dobija smisao u ne samo u svojevrsnom vremeplovu , povratku svojim korenima već podstiče njenu hrabrost da istražuje prostor nove filmske komunikacije. Koreni nisu nipočemu senzacionalni, oni se svode na svedočenja meštana malog grada Dvor na Uni koja se u trenutku saopštavanja već zaboravljaju. Možda jedino što svedoči i

o snazi života je neukrotiva priroda. Tea će poput Hercoga pokušati da avanturu doživi snimajući pronalazeći tačku gde se u filmu dodiruju svesno i nesvesno, realno i nadrealno. Gde film dodiruje stvarnost.

Film traži kontinuiranu emociju. I ona nesme da vas napusti do poslednjeg montiranog kadra. Od prvog uzbuđenja koje osetite kada usvojite ideju kad osetite strast stvaranja novog filma.

Kao da su „Koreni“ kandidatkinje Tee Lukač pronašli sagovornika u vrhunskom teoretičaru i zaljubljeniku u film Ranku Munitiću. Tea u svom doktoratu se često referira na knjigu 'Filmska slika i stvarnost' gde pisac Ranko Munitić raspravlja o nekim od ključnih stvari za razumevanje i promišljanje ne samo dokumentarnog, već filma u celini. Tea oduševljeno navodi da on smatra da je na pitanje fenomena filmske slike u njenom odnosu prema stvarnosti nemoguće dati samo jedan tačan odgovor i da ne treba da stavljamo sebi na teret pronalaženje jednog rešenja ili tačnog odgovora. I kako na kraju Ranko zaključuje : U pitanju je traganje generacija pre i generacija koje dolaze posle nas, i razmatranje samo jedne od hiljada mogućnosti.

„No otud i smisao istraživačke avanture, onaj neprekidni, promenljivi, metamorfni talas koji od stvaralačkog razmišljanja o umetnosti čini proces ravan i jednako vredan procesu umetničkog stvaralaštva.“

I kako navodi sama kandidatkinja „Za moju istraživačku avanturu bilo je važno da se osvrnem na neka pitanja, probleme i mogućnosti koje Ranko pominje, pre nego što uplovim u vode koje su predmet ovog rada, pre svega u kontekstu primene različitih metoda pri snimanju dokumentarnog filma.“

Jedna od osnovnih dilema koja se stavlja pred svakog autora dokumentarnog filma kada dođe na teren jeste pitanje položaja kamere u odnosu na ljude koje želi da snimi. Ranko na ovo pitanje nudi četiri moguća odgovora:

1. da se kamera prikrije, tako da ljudi koje želimo da snimimo ne znaju da objektov kamere gleda u njihovom pravcu
2. naučiti ih, na neki način dresirati, da ne skreću pogled prema objektivu i kameri

3. sačekati da se snimani u potpunosti priviknu na prisustvo kamere, odnosno početi snimanje tek onda kada na meru više niko ne bude obraćao pažnju
4. priznati da je kamera prisutna i ravnopravni učesnik zbivanja

Kandidatkinja Tea Lukač se u svom doktorskom umetničkom projektu opredelila za poslednju predloženu opciju. Kandidatkinja se nije samo odvažila da kreira zahtevan dugometražni dokumentarni film zasnovan na multidisciplinarnom istraživanju, već je traganjući za svojim korenima stvorila umetnički film snažne intimne ispovesti. Insert iz života meštana malog mesta Dvora na Uni, uz primenu specifičnog umetničkog postupka koji je nastao kao plod opsežnog analiziranja metoda senzorne etnografije i njene primene u domenu dugometražnog dokumentarnog filma, pretvara ove filmske junake u uzbudljiv dokument koji se opire prolaznosti, baš kao i priroda koja uzbudljivo iznova nastaje da živi . Ulazak u ovaj eksperiment i sjajan teoretski deo pokazuje da je kandidatkinja Tea Lukač počevši od ideje, koncepta rada, pisanja scenarija, izbora vizure koja je jednaka za sve učesnike ali i jednog prostora koji se kao na beskonačnoj traci stalno ponavlja, jednoličan život koji je sukobljen sa burnom prirodom, kamera koja je "zakucana" ali i stalno u pokretu, sagovornici iskreni neopterećeni prisustvom reditelja i objektivna, njihove ispovesti od njih stvaraju filmske junake.

Direktor fotografije i dizajner zvuka, uz autorkine precizne i inteligentne sugestije ovaj film dovodi do onih umetničkih ostvarenja koja uz eksperiment donose i mogućnost daljeg traganja za modernim formama filmskog izražavanja U nekom davno budućem filmskom prostoru ovo će biti možda začetak jerdne nove moderne.

Tokom čitavog procesa rada na doktorskom umetničkom projektu, od prvobitne ideje i njene razrade, razvoja scenarija, pa sve do realizacije, produkcije i post produkcije, kandidatkinja Tea Lukač ispoljavala je sistematičnost u radu, istraživačku radoznalost, inovativnost, maštovitost i suptilnost u autorskom pristupu.

ZAKLJUČAK KOMISIJE

Komisija smatra da je doktorski projekat kandidatkinje Tee Lukač:

“KORENI” - PRIMENA METODE SENZORNE ETNOGRAFIJE U DUGOMETRAŽNOM

DOKUMENTARNOM FILMU , baziran na serioznom umetničkom istraživanju, vrhunskoj umetničkoj realizaciji, što je sve zajedno doprinelo kreiranju stilski zanimljivog i snažnog samostalnog umetničkog dela sa osobitom estetikom.

Komisija jednoglasno preporučuje Nastavno-umetničko-naučnom veću Fakulteta dramskih umetnosti i Senatu Univerziteta umetnosti u Beogradu da usvoje pozitivan izveštaj Komisije o doktorskom umetničkom projektu kandidatkinje Tee Lukač:

“KORENI” - PRIMENA METODE SENZORNE ETNOGRAFIJE U DUGOMETRAŽNOM

DOKUMENTARNOM FILMU i odobre dalju proceduru i odbranu projekta.

Beograd, 14. juli 2023.

Komisija u sastavu:

Slobodan Šijan, red. prof. FDU u penziji i
član SANU

Snežana Ivanović, red. prof. FDU

Janko Baljak, red. prof. FDU

Siniša Bokan, red. prof. Akademije
umetnosti u Novom Sadu

Darko Bajić, red. profesor FDU (mentor)